

γοήτευσί. Παρεξηγήσατε τὸ σκοπὸ μου. Δὲν ἤθελα νὰ ἰκανοποιήσω τὴν περιέργειά μου, ἀλλὰ νὰ σᾶς βοηθήσω. Ἀφοῦ τὸ θέλετε ὅμως ἐγὼ δὲν ἐπιμένω.

Κι' ἔκανα νὰ χτυπήσω τὸ κουδοῦνι τοῦ γραφείου μου. Ἡ νέα ὥρμησε τότε βγάζοντας μιά ἀπελπισμένη κραυγὴ καὶ μοῦ ἄρπαξε τὸ χέρι.

— Σταθῆτε ἓνα λεπτό, μοῦ φώναξε. "Ἔστω, θὰ σᾶς ὁμολογήσω ὅλη τὴν ἀλήθεια, μὰ θέλω νὰ κρατήσετε μυστικά ὅσα θὰ μάθετε. Πρόκειται νὰ παντρευτῶ αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο παρὰ τὴ θέλησί μου. Εἶνε ἓνας ἀπαίσιος δανειστής τοῦ πατέρα μου. Τοῦ ἔδωσε ἓνα σωρὸ λεφτὰ καὶ τώρα τοῦ τὰ ζητάει κι' ἀπειλεῖ ὅτι θὰ τὸν βάλῃ στὴ φυλακὴ. Ἀναγκάστηκα νὰ πάω νὰ τὸν βρῶ καὶ νὰ τὸν καλοπιάσω. Φαινόταν ἀφηρημένος καὶ μὲ κύτταξε μ' ἓνα παράδοξο βλέμμα. Τέλος μοῦ δῆλωσε:

— "Ἄν δεχθῆς νὰ μὲ παντρευθῆς ξεφλάμε μὲ τὸν πατέρα σου. Ἄλλωστε ἔχω ἄρκετὰ γιὰ νὰ σὲ κάνω εὐτυχισμένη.

Κι' ἐγὼ δέχτηκα καὶ ἤρθαμε σὲ σᾶς γιὰ νὰ μᾶς παντρέψετε, χωρὶς νὰ ξέρῃ τίποτε ἡ οἰκογένειά μου.

Ἐκεῖνο τὸ καιρὸ, σᾶς εἶπα, ἤμουν πολὺ νέος. Μὲ παρέσυρε λοιπὸν ὁ ζωηρὸς χαρακτήρας μου κ' ἡ τόλμη μου. Ὅταν ἔμαθα τὴν ἱστορία τῆς νέας αὐτῆς κυριεύτηκα ἀπὸ ἓναν τρελλὸ θυμὸ γι' αὐτὸ τὸν κτηνάνθρωπο καὶ ξεχνώντας τὴ θέσι μου κι' ὅ,τι ἤμουν ξένος σ' ὅλη αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, τὸν φώναξα μέσα στὸ γραφεῖο μου καὶ τοῦ δῆλωσα:

— Πόσα σᾶς χρωστάει ὁ πατέρας τῆς νέας αὐτῆς;

Ἐκεῖνος τὰ ἔχασε, ἔγινε χλωμὸς καὶ τραύλισε:

— Δὲν σᾶς καταλαβαίνω...

— Θὰ μὲ καταλάβῃς ὅταν σὲ στείλω στὴ φυλακὴ, τοῦ φώναξα. Ἐμπρὸς, λέγε τί σοῦ χρωστάει.

— Δέκα χιλιάδες φράγκα, ψιθύρισε.

"Ἄνοιξα τὸ χρηματοκιβώτιό μου, πῆρα τὰ χαρτονομίσματα καὶ τοῦ τὰ πέταξα στὰ μοῦτρα.

— Νὰ μὴ σ' ἀντικρύσω πειὰ μπροστά μου, φώναξα, γιατί τότε θὰ σὲ στείλω ἐκεῖ πού σοῦ ταιριάζει.

Ὁ ἄντρας ἔφυγε τρομοκρατημένος. Ἐπειτα, ὅταν ἠσύχασα, γύρισα καὶ κύτταξα τὴ νέα πού εἶχε ζαρῶσει σὲ μιά γωνιά καὶ παρακολουθοῦσε κατάπληκτη αὐτὴ τὴ σκηνή. Καὶ τότε ἀντίκρυσά με μέσα στὰ μάτια τῆς νὰ καθρεφτίζεται μὰ ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη, ὡστόσο ἔκανα ὅτι δὲν κατάλαβα.

— Μπορεῖτε νὰ πηγαίνετε, δεσποινίς, τῆς εἶπα γλυκά.

— Καὶ τὰ χρήματα πού δώσατε πῶς θὰ σᾶς τὰ ξεπληρώσω; ρώτησε μ' ἓναν δειλὸ τρόμο. Εἴμαστε τόσο φτωχοί...

— Νὰ ἔρχεστε κάποτε στὸ γραφεῖο μου νὰ μοῦ λέτε μιά χαρούμενη καλημέρα, τῆς ἀπάντησα.

Κ' ἡ νέα ἔφυγε. Μὰ ἀπὸ τότε ἐρχόταν συχνὰ γιὰ νὰ μὲ εἶ. Μὲ βοηθοῦσε μάλιστα στὰ φιλανθρωπικὰ ἔργα μου κ' εἶχε ἀποκτήσει τὴ συμπάθεια ὅλου τοῦ Μεντόν.

— Καὶ τώρα πού βρίσκεται; ρώτησα ἐγὼ μὲ περιέργεια.

Ὁ γέρο δήμαρχος κύτταξε στὸ βάθος τῆς δεντροστοιχίας ἀπ' ὅπου ἐρχόταν νὰ μᾶς χαιρετήσῃ ἡ γυναίκα τοῦ κ' ἓνα χαμόγελο εὐτυχίας φώτισε τὸ ἤρεμο πρόσωπό του.

Μὰ ὅλοι εἶχαμε καταλάβει τί ἤθελε νὰ μᾶς πῆ μὲ τὴ σιωπὴ του καὶ τὸ χαμόγελό του ἐκεῖνο: Ἡ Μαριζ Λερουᾶ καὶ ἡ κ. Ντεμπολλὺ ἦσαν ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπο.

ΜΩΡΙΣ ΡΕΝΑΡ

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

ΕΥΘΥΜΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ δασοφύλαξ λέει σ' ἓναν κύριο πού ἐμπῆκε σ' ἓνα μέρος τοῦ δάσους περιφραγμένο:

— Μὲ συγχωρῆτε, κύριε, μήπως ἔχετε ἓνα μολύβι ἀπάτωσας;

— Μολύβι; ὄχι! ἀλλὰ ἔχω στυλογράφο.

— Ἀκόμη καλύτερα. Θὰ ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ τὸν δανείσετε μιά στιγμὴ;

— Μὰ βέβαια... πολὺ εὐχαρίστως.

Ὁ δασοφύλαξ παίρνει τὸ στυλογράφο, γράφει σ' ἓνα χαρτὶ κάτι καὶ τὸν ξαναδίνει στὸν κύριο.

— Εἶσθε πολὺ ὑποχρεωτικὸς, τοῦ εἶπε, καὶ σᾶς εὐχαριστῶ. Σᾶς τὸ ζήτησα γιὰ νὰ σᾶς κόψω πρωτόκολλο, γιατί εἶνε ἀπαγορευμένο ἐπὶ ποινῇ προστίμου νὰ μπαίνετε σ' αὐτὸ τὸ μέρος. Πληρῶστε τώρα, κύριε.

Κόκκαλο ὁ κύριος.

Η ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» ἐξέδωκε μέχρι σήμερον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του μίαν σειρὰν ἀριστουργηματικῶν μυθιστορημάτων.

Τὰ μυθιστορήματα αὐτὰ δύνανται νὰ τὰ προμηθευθοῦν οἱ ἀναγνώσται μας ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5β' (ἔναντι πλατείας Κλαυθμῶνος), πρὸς 8 δραχ. ἕκαστον.

1) «ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» τοῦ Ἀλφόνσου Κάρο.

2) «Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ» τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά (υἱοῦ)

3) «ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ» τοῦ Ἀββά Πρεβό.

4) «ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» τοῦ Λαμαρτίνου.

5) «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» τοῦ Μυσσέ.

6) «Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» τῆς Ντελλύ.

7) «ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» τοῦ Ἀ. Δουμά (πατρός).

8) «ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τῆς Ντελλύ.

9) «ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τοῦ Δουμά (πατρός).

10) «ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ» τοῦ Ἐτεν σέλ.

11) «Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ» τοῦ κόμητος

12) ντε Σεμουᾶ.

«Ἡ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» τοῦ Ὀκτ. Φεγιέ.

13) «Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» τοῦ Πῶλ Φεβᾶλ.

14) «ΑΥΓΗ ΝΤΕ ΝΕΒΕΡ» τοῦ Πῶλ Φεβᾶλ — Β' μέρος τοῦ «ΩΡΑΙΟΥ ΙΠΠΟΤΟΥ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ» (μόλις ἐξεδόθη.) (Σελίδες 400. Δραχμαὶ 10).

Ἀπὸ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας μὲ δραχμὰς 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμὰς διὰ τὰς ἐπαρχίας, τὰ ἑξῆς βιβλία:

«Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ» τοῦ Ρ. Στήβενσον.

«Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ» τῆς Σέλμας Λάγκερλεφ.

«Ἡ ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ» τοῦ Ερ. Μυρζέ.

«Ἡ ΣΟΝΙΑ» τῆς Γκρεβίλ.

Καὶ «ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ» τοῦ Ἐντγαρ Πόε.

(Δύο τόμοι, ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὀκτὼ περίφημα:

«ἩΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

πού τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἐξοδα.

Εἰδοποιοῦνται ὅμως οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.